

ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Suhyi N., Yuryk N.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

FEATURES OF DECISION-MAKING IN PUBLIC MANAGEMENT

Ключові слова: публічні рішення, комунікація, публічне управління.

Keywords: public decisions, communication, public administration.

Механізм прийняття управлінських рішень та їх комунікаційне забезпечення, як у системі менеджменту, так і, зокрема в публічному управлінні та адмініструванні, повинен відповідати поставленим цілям, масштабам їх реалізації, складності поставлених завдань та проблем, наслідкам, які будуть мати значення як для бізнесу, так і для суспільства в цілому.

Держава, соціальні інститути і створена адміністративна система управління відіграють важливу роль у формуванні процесів розробки і прийняття управлінських рішень на всіх рівнях публічного управління. З такої позиції управлінські рішення є основою процесу управління як на державному, так і на регіональному рівнях.

Щодо публічної комунікації в системі публічного управління, то вона повинна бути своєрідним засобом трансляції певної стратегічної позиції, яка забезпечує реалізацію ефективних каналів взаємодії між органами державної влади та громадськістю. Специфіка реалізації публічної комунікації проявляється через комплексний, системний та стратегічний характер її поширення, що включає як прямі, так і опосередковані канали комунікації, які дають змогу донести різну інформацію з різним рівнем ефективності.

В процесі прийняття та реалізації управлінських рішень в публічній сфері виникає ряд проблем, які стосуються не тільки правильності та своєчасності прийняття таких рішень, але й відсутності ефективних каналів передачі такої інформації, не готовності її прийняти на усіх рівнях управління, відсутності відповідальності за прийняття такого оду рішень.

Для вирішення даних проблем пропонується виділити основні етапи прийняття рішень в системі публічного управління:

1. Визначення пріоритетних проблем і формування порядку денного їх вирішення. На цьому початковому етапі збирається, відбирається та аналізується попередня інформація, необхідна для прийняття публічного рішення. Вивчаються інтереси, запити і вимоги окремих індивідів, соціальних груп та громадських об'єднань, відбираються пріоритетні проблеми, які потребують свого рішення і створюється суспільно-політична основа для порядку денного.

2. Розробка і розгляд альтернативних варіантів публічних рішень. Цей етап пов'язаний із об'єктивною потребою в оптимізації вибору найкращого рішення з кількох альтернатив.

3. Остаточний вибір та формулювання публічного рішення. Цей етап вважається основним етапом у процесі прийняття рішення, технологічно здійснюваний суб'єктами публічного управління в демократичних країнах за допомогою голосування або консенсусу.

4. Реалізація та проведення в практику прийнятих публічних рішень. На цьому етапі управлінське публічне рішення практично впроваджується і втілюється в життя. Органи влади використовують комбінацію способів (примус і переконання) і окремих соціотехнічних засобів (маніпулювання, маневрування тощо) для реалізації даного виду рішень.

5. Контроль за ходом реалізації публічного рішення. Відсутність контролю і зворотного зв'язку призводить до того, що публічне рішення або видозмінюється, або цілком перестав виконуватися.

Аналізуючи дані етапи, варто зазначити, що саме публічна комунікація повинна займати важливе значення в процесах формування публічного управління, прийняття ефективних публічних рішень, сприяти взаємодії органів влади з громадянським суспільством, які і є, одночасно, активними учасниками публічної комунікації. Ухвалення рішень органами місцевого самоврядування має бути свідомим вибором з наявних варіантів чи альтернатив на пряму дій, що скорочують розриви між справжнім і майбутнім бажаним станом вирішення завдань.

Виходячи з цього доцільно виділити основні різновиди публічної комунікації, які спрямовані на забезпечення ефективності рішень: просвітницька комунікація; публічні виступи та дебати; публічні акції; PR-компанії та реклама; публічні ток-шоу.

Усі ці різновиди публічної комунікації спрямовані на встановлення діалогічних відносин між органами державної влади та громадськістю на принципах досягнення взаємної довіри й управління громадською думкою, а інформаційне суспільство дає можливість формування еталон «чистої публічності», при якій постійно зростають масштаби й час передачі по комунікативним каналам інформації.

Орієнтуючись на розвиток публічного потенціалу не лише окремої особистості, а й соціальних інституцій, що прагнуть до відкритих рішень і перспектив, публічні комунікації в інформаційному суспільстві здатні визначати не лише перспективи інтелектуального вдосконалення людини, але й можуть формувати ефективний розвиток інформаційних соціальних технологій.

Проведене дослідження показало, що правильний вибір та реалізація рішень в сфері публічного управління сприятиме ефективній діяльності самих органів, які приймають дані рішення та суб'єктів, на які впливають дані рішення. Розглядаючи комунікацію невід'ємною складовою цього процесу, пропонується організувати її за формою і змістом таким чином, щоб комунікація стала ефективною та корисною всім його активним і пасивним учасникам.

Саме тому розробка новітніх методик та процедур прийняття управлінських рішень у сфері публічного управління із застосуванням е-технологій та сучасних комунікаційних моделей, які б базувалися на теоретичних розробках вітчизняних та зарубіжних науковців, повинно стати перспективним напрямом подальших досліджень.

Література:

1. Воронов О. І. Медіація як інструмент прийняття рішень в системі регіонального управління. Реформування публічного управління та адміністрування: теорія, практика, міжнародний досвід : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2016. С. 91–92.

2. Лашкіна М. Нові підходи до комунікації в публічному просторі державного управління / Публічне управління: теорія та практика. №1 (13). 2013. URL: <http://kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2013-1/doc/1/02.pdf3> / 2013.

3. Прийняття управлінських рішень: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Ю. Є. Петруня та ін.; ред. Ю. Є. Петруня. 2-ге вид. Київ : Центр учбової літератури, 2011. 214 с.